

Vogelreis naar Extremadura met Olla-Vogala van 18-25 april 2026

Deelnemers: Elvire, Francis, Jaak, Jurgen, Misj, Patrick, Stephan, Willy

Bij de planning van de reis vorige zomer hebben we afgesproken om zo vroeg mogelijk naar Madrid te vertrekken (Iberia vlucht van 7:05) en op de laatste dag zo laat mogelijk terug te keren (Iberia vlucht van 20:10), zodat we op beide reisdagen nog wat vogels kunnen spotten. Op zaterdag 18 april staan aldus 5 deelnemers klaar om te gaan inchecken om 5.30 uur zoals afgesproken. Drie komen een half uur later na wat stressvolle momenten voor 2 van hen omdat de derde een half uurtje vertraging had. Maar verder alles in orde. De vlucht verloopt normaal, alleen wat lang wachten op de bagage, en dan de huurauto die Misj op voorhand geregeld had gaan ophalen. Eerste vogels in Spanje: Zwarte Spreeuw en Ekster. Er zijn 2 chauffeurs voorzien, Misj en Jurgen (door sommigen ook verkeerdelijk Gunther genoemd). Misj mag de spits afbijten (rond 11 uur) richting Trujillo langs de autosnelweg E5. Onze eerste verblijfplaats is in Madronera, een dorp in de buurt van Trujillo: Hospedium Hotel Rural Soterrana waar we 4 maal zullen overnachten. Onderweg gaan we natuurlijk een paar keer stoppen, te beginnen bij Casarrubios aan een wegrerestaurant om te lunchen al of niet met zelf meegebracht eten of een broodje met Serrano ham. Het restaurant is gelegen aan een verwaarloosd terrein wat in ons voordeel is wat betreft de vogels: Europese Kanarie, Dwergarend, Rode Wouw, Monniksgier en Vale Gier, Grauwe Gors (trouwe compagnon op heel de reis), Putter, Groenling, en nog veel meer. In de buurt van de stad Talavera heeft Misj 2 interessante gebiedjes aan weerszijden van de autostrade aangeduid om te bezoeken. Het eerste is in Velada waar we naast vele andere vogels Vale Gier en Monniksgier, Iberische Klapstekster, Dwergarend, Kleine Zwartkop, Europese Kanarie en Bijeneter spotten. Aan de overkant in Calera y Chozas meent Misj een Grote Trap te spotten, maar deze zullen we vandaag niet zien. Het maakt wel dat we proberen steeds korter bij de vermeende vogel te komen langs een landweg, en we zo Roodkopklauwier en een mooie Koninginnepage kunnen waarnemen. We gaan verder en verder tot Jaak op een recent geploegd veld 2 Grielen ontdekt. Een uitstekende gelegenheid om deze vogels van relatief dichtbij uitgebreid te bekijken.

Rond 16.30 uur rijden we verder naar ons hotel waar we aankomen rond 18 uur. Onderweg worden er natuurlijk ook nog allerlei vogels gespot (zie observations.org). We sluiten de dag af met een pintje (of water en koffie) en eten in het hotel.

Zondag 19.04.2026. Wat opvalt bij het ontwaken zijn de vele vogelgeluiden overal. Zwaluwen, Gierzwaluwen, Zwarte Spreeuwen, Putter, Zwarte Roodstaart, enz. Vroege vogels hebben al wat vogels gespot. De anderen komen gewoon naar het ontbijt om 8 uur. Vandaag zullen we de regio onder Trujillo afspeuren met hopelijk de Kleine en de Grote Trap, maar ook vandaag zullen we deze niet te zien krijgen. Wij (enfin Misj) rijden naar Santa Cruz de la Sierra en hebben onmiddellijk een mooi

lijstje vogels bij mekaar: Blauwe Ekster, Roodborsttapuit, Roodkopklauwier, Hop, Bijeneter, Kleine Zwartkop, Nachtegaal, Cetti's Zanger, Sint-Helenafazantje, Slangenarend, te veel om op te sommen. Een beetje verder in Zorita zien we mooi Steenarend en Havikarend. Over Embalse de Alcallorin komen we in Campo Lugar terecht waar we onze eerste Kleine Torenvalken zien, die concurreren met Scharrelaars voor de nestkasten die opgehangen zijn aan de elektriciteitsmasten. Ook Bruine en Grauwe Kiekendief laten zich mooi bewonderen. Vermeldenswaardig is ook de Portugese roodgestreepte oliekever (Berberomeloe castuo) die we regelmatig over de weg zagen kruipen. Tenslotte begeven we ons in de late namiddag naar Cabanas del Castillo, een dorpje dat bekend is voor de ruïnes van een kasteel. Zes moedigen begeven zich vanuit het dorp naar de ruïnes. Hier werden Zwarte Ooievaar, Aasgier, Rotszwaluw en Alpengierzwaluw gespot. Moe (de moedige klimmers) en voldaan terug naar het hotel voor eten, drinken en slapen.

EXTREMADURA

Verslag Maandag 20 april

Vandaag gaan we voor het eerst echt op zoek naar de familie “trap”.

Daarvoor kiezen we natuurlijk zijn gewenste biotoop uit dat we hopen te vinden in de steppevlakte nabij het dorpje “Campo Lugar” zowat 30 km ten zuiden van Trujillo.

Aangezien we de avond tevoren hier ook reeds in de omgeving waren, hebben we minder oog voor de aanwezige scharrelaars en kleine torenvalken, maar verlangen we vooral naar een trap, welke dan ook...

Enkele aanwezige Britten wijzen al snel een mannetje grote trap aan, in trotse praalhouding, echter weinig beweeglijk en toch op een behoorlijke afstand. Al snel en verbaasd vinden we zelf een steenuiltje in dit zeer open landschap, te midden van een partij rotsachtige uitstekels in de grasvlakte. Na nog een half uurtje turen, vind ook Stephan een exemplaar grote trap. We zien even de mooie grijze kop, maar even later verdwijnt dit vermoedelijke vrouwtje in de grasvegetatie. Uiteindelijk verkassen we na nog een tip van een Nederlander naar een 5-tal kilometers verder, waar 5 grote trappen beter zichtbaar zouden zijn.

Referentiepunt is een muurtje met een poort die naar een achterliggend landgoed leidt. Daar aangekomen vinden we de betrokken vogels niet, maar maken uitstekend kennis met de aanwezige kalenderleeuweriken en kortteenleeuweriken die zich uitstekend laten determineren. Uiteraard zijn kuif- en Thekla-leeuwerik ook aanwezig. We verbazen ons erover om in dit gedroomde biotoop geen veldleeuwerik te vinden. Wanneer we het pad opgaan richting de boerderij, maakt een eerder norske boer ons duidelijk dat dit privéterrein is. Een tel later mogen we daar blijven rondhangen, op voorwaarde dat we de poort bij ons vertrek afsluiten. Tolk Stephan blijkt weer maar eens nuttig. Het markantste wat we daarna nog vinden is een koppeltje gewone tapuit op doortrek.

Uiteindelijk trekken we verder, op zoek naar een aangename plek om te picknicken. De eerstvolgende is niet geschikt, maar levert een aangenaam plasje op met wilde- en krakeend, een koppeltje steltkluten, en veel waterschildpadden. Vanuit mijn lage-landen-buikgevoel ben ik bovendien nog meer verrast door één aanwezige kievit en één tureluur. De laatste verradt zichzelf door zijn roep, waarna hij, zijn witte rug-streep tonend, boven ons hoofd het hazenpad kiest. Naast de occasionele wouwen en gieren doet een sub-adulte slangenarend ons ook plezier.

Uiteindelijk rijden we verder zuidwaarts en komen terecht in een gebied van intensieve groententeelt. Nabij “Valdehornillos” staan we stil bij een watertoren die een spectaculaire kolonie huiszwaluwen huisvest. Ook veel huismussen en zelfs enkele ringmussen hebben hier hun thuis. Even later zien we een beest over een veld lopen dat bij Francis spontaan aan otter doet denken. Even later hebben we perfect zicht en blijkt het over een Egyptische mangoeste te gaan. Je ziet direct dat deze kerel van een ander continent afkomstig is, speciaal...

Hoog tijd om te eten, en dat lukt in gezelschap van putters en een hop, in een parkje, van een nabije dorpskern. Daarna weer maar op pad...

Ook vandaag laat de warmte zich goed voelen. De combinatie van de hitte en zuurstofgebrek door hardwerkende vertering leidt tot de speciale waarneming van een pelikaan op het dak van een fabrieksgebouw in het drukke “Santa Amalia”. De betrokken

waarnemers doen ons omkeer maken om dit te tonen, zucht... Het blijkt weer maar eens over een witte ooievaar te gaan die SDR en MS voor de gek hield.

Na het gebied van de intensieve groenteteelt en het pelikaandebacle, kiest Misj resoluut voor "Embalse de CORNAVO". Na enig zoeken vinden we dit natuurgebied dat voorzien is van een groot buffer-stuwmeer uiteindelijk, maar besluiten wegens de warmte om niet te wandelen, maar lokaal wat te observeren. En dat blijkt toch de moeite te zijn. Naast meerdere nachtegale en andere zangers in de omliggende bossen vinden we purper- en kleine zilvereigers, plus een grote groep koereigers van ongeveer 40 ex. De grootste show wordt gestolen door twee zwarte ibissen die langdurig boven de plas cirkelen waarna ze landen. Uiteindelijk blijken er drie aanwezig te zijn.

De uren zijn ondertussen vergleden, en we zijn blij dat we in de vooravond kunnen genieten van de heerlijke cerveza's en andere verfrissingen op het terras van ons hotel. Misj licht zoals steeds mogelijke uitstappen toe voor 's anderendaags, waarna we avondmalen en tenslotte kamer- en bedwaarts keren.

Verslag Patrick.

Dinsdag

De vroege vogels hebben er al een wandeling opzitten maar de meesten worden s6lletjes wakker en moeten zich nog wat haasten om nog voor acht uur aan de auto te staan .De deuren van het hotel gaan niet vroeger open .

File om aan een tas koffie te geraken en nog wat aanschuiven voor brood en koekjes en we kunnen aan tafel . Niet over sport of poli6ek wordt er gepraat maar alleen over vogels .Daarvoor zijn we toch naar Extremadura gekomen .

De lunchpakketten staan klaar : zeven dezelfde en 66en met een strikje . Het zijn zakjes van ongeveer 2.5 kg .

Jurgen is vandaag de chauffeur . Eerst gaat de tocht richting Trujillo en dan verder richting Santa Maria de Megasca)naar een gebied waar de Grote en de Kleine Trap kunnen gespot worden .Vandaag moet het lukken .

We passeren echt schi3erende landschappen waar we niet op uitgekeken geraken : dehesas , weiden met kurkeiken , hier en daar een akker en soms een vennetje .

Onderweg zijn reeds veel soorten waar te nemen .De verslaggever is de minst onderlegde van het gezelschap en ook niet al6jd even alert . Hij baseert zich op de euforische uitroepen van de medereizigers die niet alleen nederlandse en la6jnse namen geven maar ook het geslacht van de vogel en soms de ouderdom (juveniel of onvolledig ingepluimd ...) of zang , baltsen .

Zwarte wouw , grauwe gors , ooievaars , enz .

Tussen de kurkeiken en op kale weiden lopen schapen ,merino's en allerlei kruisingsproducten , en zwarte en donkerbruine runderen met lange horens , spaanse rassen en kruisingen met limousin en charollais) .

Telescopen bieden een voordeel , op zeer grote afstand kan men ontdekkingen doen en het brengt dan ook veel discussies mee . Was het een zwarte kraai of een kauw ?

Kuifleeuwerik , veldleeuwerik , kalandereleeuwerik ,kor3eenleeuwerik ,theklaleeuwerik .

Ergens in de verte een grote trap of is het toch een ooievaar ? Een roodbors3apuit , een kwartel audi6ef , wilde eend , krakeend , roodkopklauwier , steltkluut , een bruine kiekendief ... de lijsten zullen aangevuld worden .

Op sommige plaatsen staan langs de wegen en in de weiden enorm veel bloemen . Prach6g

Nog al6jd is er geen grote of kleine trap te bespeuren maar we geven niet op . In de verte ligt een dode koe maar de gieren hebben ze nog niet gevonden . We zien een rode patrijs , slangenarend , vale gieren op de grond waar men minutenlang van kan genieten .

Er vliegen vier raven over maar snel wordt de determinati6e gecorrigeerd : het zij witbuikzandhoen ! hoe goed kunnen die vliegen !

Een prach6ge monniksgier cirkelt in de lucht maar dan plots is er een grote trap in de verte ! Soms presenteert hij zich mooi en weer is hij verdwenen in het gras .

Op een veldweg , een beetje verder , hebben we ook de kleine trap betrapt .Onvermoeibare waarnemers hebben hem/haar in beeld gekregen hebben ! Is het een trapper of een trapster ?

Lange zandwegen met veel pu3en kunnen ons niet tegenhouden .We zwieren en laveren verder en ondertussen nog rondkijken .

Bij een brug over de rivier , de Rio Almonte , zullen de zwarte tapuit en een blauwe rotslijster ,de hop ,een dwergarend , roodstaartwaluw de lijst van de waarnemingen aanvullen .

Een geweldige dag is het , de pic-nic smaakt en het is zeer warm . Stephane heeft een thermometer , we weten dus toch of we moeten zweten . Een uil hebben we nog niet gezien , ik kan wel een selfie maken .

's Avonds in het hotel genieten we nog van frisse pinten , lekker eten en nog wat nagenieten van de fijne dag .

Jaak

Woensdag 22 april, transferdag naar ons tweede verblijf in Malpartida de Placencia.

De plaatselijke Manuel garcon bekeek ons maar raar bij de vraag naar een vegetarisch lunchpakket, hij deed alle moeite om de vraagtekens in zijn ogen te verbergen en een paar minuten later stonden de pakketten klaar👉.

We vertrekken met enige vertraging, Jurgen vond de sleutels van het busje niet gelukkig kon hij ze alsnog uit zijn hoed toveren👒.

Francis krijgt een terechte pluim voor zijn stapelwerk alle bagage en passagiers kunnen mee!

Voor we richting Monfrague park rijden doen we nog een poging om toch nog de kleine trap te kunnen waarnemen in de vlakte van Belen.

De voorbije dagen werd hij hier gespot.

De eerste trap werd gelukkig tijdig gespot door Jurgen, de rijweg in het dorpje veranderde plots in een trapweg👉.

De vlakte van Belen is een voltreffer we spotten er bij aankomst o.a de obligatoire grauwe gors, roodkopklauwier, spaanse mus, zwarte wouw, een mooie kalenderleeuwerik, goudjakhals, rode vos en onze eerste grote trap.

Nadien krijgen we nog van grote traps te zien ook een wegvliegend koppel spijtig het hoort niet dat ze door ons toedoen opvliegen maar de waarneming is wel top.

Na een tijdje de macadam, deels te voet, gevolgd te hebben slaan we een zandweg in en besluiten ook hier de benen te strekken, de verwachting om nog een kleine trap te spotten is ondertussen naar beneden bijgesteld tot Francis er eentje in het vizier krijgt !

Eén op heel die vlakte en Francis pikt hem eruit chapeau!

We krijgen de kans om hem lang en goed te bewonderen we zijn er nog steeds mee bezig als er een troep hollanders toekomt, die willen die kleine natuurlijk ook zien maar spijtig genoeg komt er net op dit moment een zwarte wouw vlakbij de trap zitten die besluit wijselijk dekking te zoeken en laat zich verder niet meer zien.

De hollanders kregen wat verderop een kuifkoekoek te zien, dus wij ook die richting uit. We kregen de kuifkoekoek wel niet te zien, als troostprijs een steenuiltje, gevonden door Jurgen en een hele troep vale gieren waar we ondertussen nog met moeite naar kijken.

Ook vandaag zijn de drie G 's : Grauwe gors, graszanger en gieren overal present. De riedeltjes van de grauwe gorzen zal nog lang nazinderen in onze hoofden.

We rijden nu tevreden richting nationaal Parque Monfrague, onze eerste stop bij een brugje aan de ingang van het park levert heel wat rots- en roodstuitzwaluwen op ook een ijsvogel een grote gele kwik tekenen present.

Onderweg hierheen konden we in een flits een dertigtal gieren bij een kadaver zien, het was spijtig genoeg midden in een bocht van een tweebaanshoofdweg zonder (par)keermogelijkheid, ook verder door nergens een parkeerplaats te vinden.

Na een eerste indruk van het nationaal park dat we morgen opnieuw zullen verkennen komen we aan in ons hotel.

Even paniek bij Stephan die zijn identiteitskaart niet kan vinden, uiteindelijk komt ze toch tevoorschijn. Dit ontlokt bij één van de deelnemers de opmerking dat hij altijd zijn identiteitskaart meeheeft, om ze dan als bewijs onbewust achter te laten op de toog. Ondergetekende kon ze recupereren maar had niet het lef om ze tot in de luchthaven achter te houden 🤔.

In het prima hotel kunnen we niet avondeten en krijgen we ook geen lunchpakket mee zodat we noodgedwongen maar daarom niet minder enthousiast zelf iets moeten regelen.

We spreken af om na de douches te verzamelen in de tuin, zodat Patrick daar zijn jas kan vergeten 🤔. Nadien gaan we het dorpje met zijn smalle straatjes verkennen. Zoals overal in extremadura opvallend stil en weinig auto's, misschien noodgedwongen want er is in die echt smalle straatjes weinig kruis en parkeergelegenheid.

We vinden redelijk snel wat winkels waar we morgenvroeg inkopen zullen doen en de twee enige open restaurants. Ééntje is verbonden aan een openluchtzwembad in het park, mooie omgeving maar wat rumoerig.

Het andere dan maar waar we nog wat moeten wachten eer de keuken opent, na 20.00 uur wat vroeg is hier.

Geen nood we offeren ons op om eerst wat te drinken 🍷 op het terras.

Nadien gaan we binnen aan tafel, waar de locals met hoog volume de toog bemannen.

We genieten van het lekkere eten en dure maar lekkere jambon de casa. Ons bord is nagenoeg leeg als dat van Francis eraan komt, de reden waarom het zo laat komt is duidelijk: het had zijn tijd nodig om op te warmen 🤔. Zo heet dat het lijkt alsof het elk moment vuur kan vatten, Francis schiet ook bijna in vlam als hij doorkrijgt dat het motto "Hoe heter, hoe minder" hier van tel is 🤔.

Rest ons nog een korte wandeling naar het hotel en we kijken al uit naar morgen, dan gaan we het Nationaal Park van Monfrague langs de oevers van de Taag ontdekken.

Verslaggever van deze dag,

Misj.

EXTREMADURA

Verslag Donderdag 23 april

Goed geslapen tijdens onze eerste nacht in het “Casa Rural El Rincón de Mongrague”, gelegen in het dorpje “Malpartida de Plasencia”. Toch heb ik een wrang gevoel want ik vind mijn fleece niet terug, het enige kledingstuk dat me kan warm houden, en dat ik sinds de avond tevoren kwijt ben. Bij het overdadige ontbijt bemerken mijn medereizigers mijn meesmuilende smoel, waardoor Misj al eerder zijn nieuwe pul aan mij afstond. Na diep nadenken herinneren Willy en Elvire beter dan ikzelf dat ik hem in de tuin achterliet. Blij als een kind zit ik even later tussen mijn reisgenoten in de wagen, en gaan we weer op pad! We laten ons verleiden tot een eerste niet geplande stop aan een pittoreske groene plek met brug, stroompje, bossage en mooie struwelen... De locatie is “Toril”, maar een naambord vermeldt “Punta de la Bazagona”. Hier vinden we onze eerste zomertortels. Dit aangename plekje levert naast de tortels nog meerdere soorten op: Cirlegors, blauwe ekster, Orpheusspotvogel, appelvink, nachtegaal, etc, etc... hier zullen wij later nog weerkeren. De weg die we volgen leidt ons naar het “Parque Nacional de Monfragüe”. Aan één of andere “Mirador” houden we halt; de rots aan de overzijde van de rivier Tiétar zou oehoe herbergen... Die zien we uiteraard niet, maar we genieten van onder andere een wielewaal die komt drinken, terwijl in de Dehesa-achtige bossen achter ons vuurgoudhaan, boomkruiper en boomleeuwerik zich laten horen... Wanneer we verder trekken komen we op grondgebied Serradilla waar we stoppen op een uitkijkplaats over de Tiétar; zijrivier van de Taag. In het gevarieerde en dichte, maar eerder lage struweel vinden we een provencaalse grasmus, daar zijn we al heel blij mee, meer even daarna even opgewonden met de vondst van een westelijke Orpheusgrasmus. De zang is overduidelijk, maar alleen Francis krijgt de vogel goed te zien. Een edelhert dat verkoeling zoekt in het water van de Tiétar, kijkt ons vanuit de diepte wezenloos aan. Wij verder dan maar... In het plaatsje Villa Real de San Carlos vinden we een picknickplaats. Bij het eten krijgen we gratis een dubbel tafereel: terwijl we de lokale versie zien van “als-ik maar-eens-5minuten-tijd-had”- werklieden die een zelf veroorzaakte spuitende waterlek proberen te dichten-, passeren ons langs de andere zijde twee edelherten die een rustiger plekje opzoeken. Na de lunch blijven we een tijdje rondhangen bij de “Fuente del Francés”; de Franse Brug over de Taag in het plaatsje Torrejon el Rubio, waar we een spectaculaire huiszwaluwenkolonie bewonderen die we voorzichtig schatten op minstens 500 broedparen... Een poging om vanaf rivierniveau de helling te beklimmen tot boven het hoge lover van de bomen lijkt uitzichtloos, en wordt onderbroken nadat we op een vrouwtje edelhert stuiten dat hoogdrachtig lijkt en ons blijft bekijken, zelfs al staan we maar op amper 10 meter... Op deze plaats slaagt Jurgen erin om de ook voor Spanje zeldzame Spaanse pijpbloemvlinder te fotograferen. Zo maken we ons op voor wat één van de hoogtepunten van onze trip moet worden, een bezoek aan de Peña Falcon, de plek in het “Parque Nacional de Monfragüe”, beroemd voor het spotten van gieren. De plek doet zijn naam alle eer aan, de beesten zijn present, en vooral de vale gieren laten zich van nabij spotten met ook bezette nesten waarin we jongen zien zitten. Aan de overzijde van de rivier vinden we al snel het beroemde nest van zwarte ooievaar op de rotswand. Zelfs de eieren in het nest kunnen we waarnemen. Ook

monniksgier, aasgier en raven zijn present. De bij momenten rondzwevende bellen van meer dan 40 gieren rond de spits van de rots maken een machtig tafereel. Wat dit moment wat minder magisch maakt is de relatieve toeristische drukte die je hier meemaakt; bussen die stoppen om mensen een moment te droppen om de natuurpracht te aanschouwen... Niet getreurd, naast dit alles vinden wij hier ook nog zwarte roodstaart, blauwe rotslijster, en een voedselverzamelende grijze gors. Zijn wij heel blij mee!

Voldaan vertrekken we, en richting Plasencia genieten we van de weg die ons naar de 1^e stop van de dag leidde: complete rust hier, beklemtoond door zingende nachtegale, roffelende kleine bonte specht, snorrende zomertortel, een flitsende ijsvogel... Nauwelijks een wagen en de prachtige natuur doen extra deugd, zalig hier...

Uiteindelijk raken we in de stad, waar we als aperitief genieten van de grote groepen gierzwaluwen die over en door de stad scheuren. Uiteindelijk sluiten we de dag af met een schitterend diner in het stadscentrum.

Verslaggever Patrick.

Vrijdag 24 april

Op deze laatste volledige dag in Extremadura, werpen we het alsnog over een andere boeg, en rijden we richting Saucedilla want we hebben zin in een grote waterpartij, het “Embalse de Arrocampo”. Op de kaart ziet deze plas er nog bescheiden uit in vergelijking met andere stuwwerken in centraal Spanje, maar vergis je niet, het is een enorm meer met vele uitlopers in alle richtingen, met nog een aantal satelliet-plasjes in de perimeter.

Onze voormiddagwandeling speelt zich af ter hoogte van het “Parque Ornitológico”, net onder Saucedilla.

We zijn amper vertrokken of we horen al een snor die duchtig aan het “snorren” is. Even later hebben we ook zingende kleine karekieten die hier dus al present zijn... Plots passeert ons een woudaap die even verder invalt... dat belooft...

In de lucht ontbreken ook hier de gieren niet, en we krijgen de natuurlijke volgorde van krenghenadering te zien, wanneer eerst raven, gevolgd door wouwen, op hun beurt gevolgd door Aasgieren met daarna de valse gieren, en tenslotte enkele monniksgieren, een kilometertje verder buiten het zicht landen, vermoedelijk in de buurt hun dagmaal..

We worden inderdaad niet ontgoocheld wanneer we daarna verder wandelen en uiteindelijk het eigenlijke meer met uitgestrekte randvegetatie bereiken. Die vegetatie bestaat ogenschijnlijk uit enerzijds riet, maar ook uit grote partijen zeggen. We gaan een kijkje nemen in observatorio 1 (= kijkhut 1), en dat beklagen we ons niet; zelden zagen we woudaapjes die zich zo mooi presenteren. Ze verschijnen uit de vegetatie aan de rand van het water, waar ze even een visje komen vangen, waarna ze weer verdwijnen, en dat meerdere keren na mekaar. Ook andere reigers laten zich voornamelijk voorbijvliegend bewonderen, waaronder de grote zilver- en de purperreiger.

Uiteindelijk lopen we verder naar observatorio 2. Hier raken we niet verder dan het hellend rolstoelplatform, maar dat's ook niet nodig. Vanop dit platform hebben we een mooi zicht op het meer met de brede vegetatie kraag. Uiteindelijk krijgen we ook purperkoeten te zien, één exemplaar schitterend op een meter of dertig, prachtig belicht in de zon met zijn bloedrode bek en kopschild. Stephane demonstreert het kunnen van zijn infraroodkijker; probleemloos vindt hij o.a. de purperreigers die in eerste instantie weinig zichtbaar zijn, maar die we daarna en op zijn aanwijzen kunnen bewonderen. En hier zitten er wel wat van die prachtige vogels!

Uiteindelijk lopen we verder door de belendende graslanden in de hoop wat verder nogmaals het meer te bereiken. Uiteindelijk bereiken we nog een observatorio, maar meer veel spectaculairs levert die niet op. In de verte zien we de kerncentrale, en we zien ook de witte sterns in de verte... we weten dat het lachsternen zijn, maar kunnen dit lichtjes ontgoocheld, nauwelijks een determinering noemen. Uiteindelijk keren we terug richting startpunt, waarbij we nog rustende boeren- en oeverzwaluwen tegenkomen, alsook enkele Iberische bandgrondlibellen. Dit laatste

betreft eigenlijk een Afrikaanse libellensoort die naar het noorden opschuift, en hier ondertussen als een nieuwe ondersoort wordt beschouwd.

De afgedwaalde Jurgen kan ons nog melden dat hij een paartje tijgervinken kon spotten, nog zo'n afrikaantje die naar het noorden oprukt...

Uiteindelijk ronden we onze voormiddag af met het nuttigen van onze "picknick" aan de ingang van het park, alwaar ik ook mijn laatste appelsienen probeer te slijten..., toegegeven, superlekker waren ze niet...

Na de middagbreak hernemen we onze tocht, nu per wagen ronden we het noordelijkste punt van Arrocampe en gaan op zoek naar observatorio vijf en zes.. Vijf levert niet dadelijk veel op maar op een plasje aan de andere kant van de weg vinden we een mooie subadulte witte ralreiger met grijze mantel. Uiteindelijk bereiken we Observatorio zes met daarin een vriendelijke Nederlander met een fysieke beperking...moedige kerel denk ik om hier zo in zijn eentje rond te trekken. Hij geeft ons bovendien nog een tip die super blijkt te kloppen... hij wijst een plasje aan zo ongeveer pal tussen observatorio vijf en zes. Daar vinden we tot onze vreugde naast een rits steltkluten twee koppels witoogend die zich mooi laten bekijken, nooit zagen wij beter de witte ogen van de adulte mannetjes!

De namiddag is al een eindje gevorderd wanneer we, op aanraden van een landgenoot die in Spanje woont, ons volgende doel bereiken: een heuvelmassief nabij "Casas de Miravete", een eind zuidwaarts van Saucedilla. Onze vage hoop om hier een Spaanse keizerarend of een grijze wouw te spotten zal niet vervuld worden, maar de paden en omringende heuvelvegetatie zijn bij momenten schitterend. Al vrij snel vinden we hier een mannetje westelijke blonde tapuit, die zich niet alleen prachtig laat bewonderen maar ook zijn lied ten beste geeft. We vinden hier ook nog Provençaalse grasmus en een stel edelherten, en maken in dit mooie kader nog een groepsfoto om later te koesteren. Het laatste wapenfeit van deze magnifieke daguitstap wordt beslecht tussen Stephane, Francis, Misj en ikzelf: een laatste grasmusachtige wordt op de top van een schitterende heuvel, finaal gedetermineerd als brilgrasmus, waarbij zowel de zang als alarmgeluiden, maar ook de donkere oogteugel van deze kerel, mooi konden waargenomen worden. Zalig zo'n pittige determinering die uiteindelijk perfect kan besloten worden, een orgelpunt op deze prachtige dag, tenminste voor deze vier kroongetuigen!

Uiteindelijk belanden we in een sympathieke dorpskern waar genieten van het terras, met nadien een zalige entrecôte met pattaten en salade... Morgen wacht de laatste dag en ... het vertrek huiswaarts...

Patrick

Zaterdag 25/04

De laatste dag vanavond slapen we weer thuis.

Het wordt een dagje hoofdzakelijk in de wagen zitten, maar we besluiten toch een ommetje te doen via het Sierra de Gredos parc.

Mooie vergezichten met de klassieke Spaanse soorten. Ware het niet dat in Puerto de Castilla Patrick voor velen van ons nog een lifer spot: de Witkeelkwikstaart of Iberische gele kwikstaart twee vlaggen die dezelfde lading dekken.

We komen ruim op tijd aan de luchthaven en tot onze grote verrassing hoeven we niets bij te betalen om de wagen een extra kuisbeurt te geven. Die is wel echt nodig na een week dagelijks stoffige baantjes de binnenkant ziet er niet uit.

Gelukkig zijn we op tijd in de luchthaven want bij de check-in wacht ons weer een verrassing. Iberia airlines heeft een deel van zijn personeel vervangen door robots, schermen waarop je jezelf moet inchecken.

De lange wachtrij voorspelde niet veel goeds, was het siesta of een robotstaking maar meer dan de helft van de toestellen werkten niet 🛑, het kwam er dus op aan een plaatsje te bemachtigen aan één van de weinig werkende toestellen. Eens dat achter de rug moest je door de cyclus zien te geraken, wat ook weer niet vanzelfsprekend was, en enkel in het Engels of Spaans kon.

Uiteindelijk raakten we er allen met of zonder herkansing door "digitale terreur" benoemt Patrick het zo goed.

Voor we het vliegtuig op mogen nog door de security check heeft er daar toch iemand zijn zakmes in zijn handbagage zitten 🤖 lievermoederen helpt niet, ook al is het een cadeau dat al 25 jaar in zijn bezit is, Francis moet het afgeven.

Rond middernacht zetten we dan voet op Zaventemse bodem en kunnen we enkel blij terugblikken op een week met fantastische waarnemingen in een even fantastisch gezelschap.

Extremadura is een aanrader voor elke vogelaar!

Hieronder nog een lijst met waargenomen soorten (135 vogelsoorten) en hier [klikken voor de foto's](#).

Waargenomen soorten:

Aalscholver	Huiszwaluw	Roodstuitzwaluw
Aasgier	Iberische Klapekster	Rotszwaluw
Alpengierzwaluw	Iberische Kwikstaart	Scharrelaar
Appelvink	IJsvogel	Sint Helena fazantje
Bergfluit	Kalanderleeuwerik	Slangenarend
Bijeneter	Kauw	Snor
Blauwe Ekster	Kievit	Spaanse Mus
Blauwe Reiger	Kleine Bonte Specht	Staartmees
Blauwe Rotslijster	Kleine Karekiet	Stadsduif
Boerenzwaluw	Kleine Plevier	Steenarend
Boomklever	Kleine Torenvalk	Steenuil
Boomkruiper	Kleine Trap	Steltkluut
Boomleeuwerik	Kleine Zilverreiger	Tapuit
Brilgrasmus	Kleine Zwartkop	Thekla's Leeuwerik
Bruine Kiekendief	Kneu	Tijgervink
Buizerd	Koekoek	Torenvalk
Cetti's Zanger	Koereiger	Tureluur
Cirlgors	Koolmees	Turkse Tortel
Dodaars	Kortteenleeuwerik	Vale Gier
Dwergarend	Krakeend	Vale Gierzwaluw
Dwergooruil	Kuifleeuwerik	Vink
Ekster	Kwartel	Vuurgoudhaan
Europese Kanarie	Lachstern	Waterhoen
Fuut	Lepelaar	Waterral
Gaai	Meerkoet	Waterspreeuw
Gele Kwikstaart	Merel	Westelijke Blonde Tapuit
Gierzwaluw	Monniksgier	Westelijke Orpheusgrasmus
Grasmus	Nachtegaal	Wielewaal
Graspieper	Oeverloper	Wilde Eend
Graszanger	Oeverzwaluw	Winterkoning
Grauwe Gors	Ooievaar	Witbuikzandhoen
Grauwe Kiekendief	Orpheusspotvogel	Witoogeend
Griel	Pimpelmees	Witte Kwikstaart
Grijze Gors	Provençaalse Grasmus	Woudaap
Groenling	Purperkoet	Zanglijster
Groenpootruiter	Purperreiger	Zomertortel
Grote Bonte Specht	Putter	Zwarte Ibis
Grote Gele Kwikstaart	Raaf	Zwarte Kraai
Grote Lijster	Ralreiger	Zwarte Ooievaar

Grote Trap	Ringmus	Zwarte Roodstaart
Grote Zilverreiger	Rode Patrijs	Zwarte Spreeuw
Havikarend	Rode Wouw	Zwarte Specht
Hop	Roodborst	Zwarte Tapuit
Houtduif	Roodborsttapuit	Zwarte Wouw
Huismus	Roodkopklauwier	Zwartkop

Zoogdieren o.a: Edelhert, ree, vos, goudjakhals, rode vos, egyptische mangoest.

Amfibieën en reptielen o.a: bruine kikker, Europese moerasschildpad, grote zandloper.